

Piatok 18. týždňa v Cezročnom období: Kríž ako cesta šťastia

Komentár na piatok 18. týždňa v Cezročnom období. „Lebo kto by si chcel život zachrániť, stratí ho, ale kto stratí svoj život pre mňa, nájde ho.“ Cieľom každého človeka je dosiahnuť šťastie. Šťastie sa však nedosahuje tým, že sa vždy snažíme o to najpohodlnejšie a najpríjemnejšie, ale tým, že odhodlane milujeme, aj keď si láska vyžaduje obeť.

Evanjelium (Mt 16, 24-28)

Ježiš povedal svojim učeníkom:

„Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nasleduje ma. Lebo kto by si chcel život zachrániť, stratí ho, ale kto stratí svoj život pre mňa, nájde ho. Veď čo osoží človeku, keby aj celý svet získal, a svojej duši by uškodil?! Alebo za čo vymení človek svoju dušu?! Lebo Syn človeka príde v sláve svojho Otca so svojimi anjelmi a vtedy odplatí každému podľa jeho skutkov. Veru, hovorím vám: Niektorí z tých, čo tu stoja, neokúsia smrť, kým neuvidia Syna človeka, ako prichádza vo svojom kráľovstve.“

Komentár

Tento úryvok evanjelia nasleduje hneď po Petrovom vyznaní: „Ty si Mesiáš, Syn živého Boha“ (Mt 16, 16). Toto vyznanie slávnostne potvrdil Majster, ktorý im zároveň prikázal,

aby nikomu nehovorili, že on je Kristus (porov. Mt 16, 20). Na apoštolov určite zapôsobila jasnosť, s akou Ježiš potvrdil to, čo cítili, že ich Majster je dlho očakávaný Mesiáš.

Pri tejto príležitosti sa Ježiš obracia ku krížu a vyzýva učeníkov, aby ho nasledovali: „Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nasleduje ma“ (v. 24). Na rozdiel od všetkej ľudskej logiky kríž neznamená nešťastie, pohromu, ktorej sa treba za každú cenu vyhnúť, ale príležitosť sprevádzať Ježiša v jeho víťazstve. Podľa Božej logiky cesta, ktorá vedie k slávnemu víťazstvu nad hriechom a smrťou, prechádza cez umučenie a kríž.

Vo svojej kázni svätý Josemaría pripomenul sen kastílskeho klasika, v ktorom sa spomínajú dve cesty. Jedna je široká a veľkorysá, ale končí v bezodnej priepasti. Je to tá, po ktorej svetskí ľudia vo svojej

omamnosti kráčajú. „Iným smerom vedie v tomto sne ďalšia cesta: je taká úzka a strmá, že sa po nej nedá ísť na koni. Všetci po nej putujú po vlastných, možno ani nejdú rovno, no zato s pokojnou tvárou šliapu v bodlačí a vyhýbajú sa kameňom. Na niektorých miestach zanechávajú zdrapy svojich šiat, na iných dokonca aj zdrapy svojej kože. No v závere cesty ich očakáva krásna záhrada, večné šťastie, nebo. Je to cesta svätých a pokorných, tých, ktorí sa z lásky ku Kristovi radostne obetujú za druhých, cesta tých, čo sa neboja ísť do kopca a láskyplne nesú svoj kríž, hoci by bol neviem aký ťažký, pretože vedia, že aj keď ich jeho váha stiahne dolu, opäť budú môcť vstať a pokračovať vo výstupe. Silou týchto pútnikov je Kristus“ (Svätý Josemaría, *Boží priatelia*, bod 130).

Cieľom každého človeka je dosiahnuť šťastie. Šťastie sa však nedosahuje tým, že sa vždy usilujeme o to

najpohodlnejšie a najpríjemnejšie, ale tým, že odhodlane milujeme, aj keď si láska vyžaduje obeť. „Na dosiahnutie šťastia nie je potrebný pohodlný život, ale zamilované srdce,“ povedal svätý Josemaría (*Brázda*, bod 795). „Preto tak rád Ježiša žiadam: *Pane, ani jeden deň bez kríža!* Tak sa s Božou milosťou bude upevňovať náš charakter a budeme slúžiť Bohu aj napriek našim osobným úbohostiam“ (Svätý Josemaría, *Boží priatel*, bod 216).

Francisco Varo // Zurijeta -
Canva Pro